

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202141
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619202141.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudkýň JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej, vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku matky s maloletým dieťaťom P. T., nar. XX. XX. XXXX, t. č. bydliskom u otca, zastúpený v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov: matka V.. K. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. T. XXXX/XX, D., otec Q. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, H., adresa na doručovanie H. R. XX, H., vo veci návrhu matky ako oprávnenej na nariadenie výkonu rozhodnutia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 12Em/1/2019 - 132 zo dňa 22. 11. 2019, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 12Em/1/2019 - 132 zo dňa 22. 11. 2019 potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením konanie o výkon rozhodnutie - neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/2/2019 - 542 zo dňa 23. 01. 2019, ktorým bolo rozhodnuté o úprave styku matky s maloletým dieťaťom, vyhlásil za neprípustný a zastavil ho. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie poukázal na návrh matky ako oprávnenej v konaní na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorá sa domáhala nariadenia z dôvodu, že otec súdne rozhodnutie (uvedené neodkladné opatrenie) nedodržiava, matke maloletého syna opakovane neodovzdal alebo na styk riadne nepripravil a styk jej neumožnil. Otec/povinný v písomnom vyjadrení uviedol, že syna na styk s matkou vždy riadne pripravil a pokiaľ bol maloletý chorý, matku o tejto skutočnosti informoval. Snažil sa zrealizovať stretávanie syna s matkou, ona však nemá skutočný záujem o syna, nad týmto prevyšuje jej záujem o privodenie trestného stíhania otcovi. V rámci svojho návrhu sa domáha odňatia rodičovského príspevku, prípadne prídavku na dieťa, čo považuje za prejav necitlivosti voči synovi, keďže ide o financie určené pre syna a nie pre otca dieťaťa. Otec aj po poučení o možných následkoch bezdôvodného nepodrobeniu sa rozhodnutiu zdôraznil, že nebráni styku matky s dieťaťom a na tento ho pripravuje. Nemá nič proti tomu, aby sa matka s maloletým stretávala. Okresný súd po vykonanom dokazovaní považoval za preukázané, že povinný (otec) styku matky s dieťaťom nebráni. Dieťa je spravidla na styk fyzicky pripravené, napriek vysvetleniam a argumentácii, a to nielen zo strany povinného ale aj zo strany kolízneho opatrovníka a súdu sa dieťa pravidelnému styku tak, ako bol určený rozhodnutím súdu, všemožne bráni, nechce s matkou komunikovať a nechce s ňou nikde ísť; v čase pred očakávaným stykom a po návšteve matky sa u neho prejavujú bolesti brucha. Oprávnená (matka) svojimi podaniami opakovane navrhuje ukladanie poriadkových pokút povinnému, čo súd vyhodnotil tak, že na toto nie je dôvod, pretože bránenie styku zo strany povinného nebolo preukázané. Poukázal na povinnosť súdu zohľadňovať nielen správanie sa povinného ale aj správanie sa a názor maloletého, pričom dieťa celú situáciu hodnotí negatívne, napriek vysvetleniam sa styku s matkou bráni, čakanie na stretnutie s matkou v určený čas pôsobí na neho stresujúco, snaží sa mu vyhnúť. Z uvedeného súd vyvodil, že pre neplnenie

povinností vyplývajúcich z rozhodnutia existujú ospravedlniteľné dôvody. Ďalej okresný súd poukázal na ďalšie zistenie, že v priebehu konania bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd určil otcovi povinnosť písomne pravidelne mesačne informovať matku o zdravotnom stave, školských výsledkoch, priebežných hodnoteniach, školských a mimoškolských aktivitách, o rodičovských združeníach a o aktuálnych a ostatných podstatných a mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa. Bolo zistené, že otec túto povinnosť dodržiava. Konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému B. doposiaľ nie je skončené, v uvedenom konaní budú vzťahy rodičov a dieťaťa s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania a na záujem maloletého P. opätovne prehodnotené a úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému P. bude znovu upravená. Súd uviedol, že nútenie maloletého k stretnutiam s matkou v súdom určených termínoch na dieťa negatívne vplyva a výsledkom takéhoto napätia je absolútna neochota dieťaťa stretnúť sa s matkou bez akceptovania akýchkoľvek argumentov či vysvetlení. Vzhľadom na odmietavý postoj dieťaťa k matke, rešpektujúc jeho názor, dospel súd k záveru, že v súčasnosti nie je možné rozhodnutie vykonať. Zároveň finančný postih povinného, či už formou ukladania pokút alebo formou zastavenia výplaty rodičovského príspevku povinnému alebo prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (podľa §382 a § 383 CMP) môže vyvolať skôr negatívnu reakciu a rozhodne to nerieši vzťah dieťaťa k matke. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že sama matka v záujme predísť zhoršeniu vzťahu dieťaťa k nej nechcela vec riešiť násilným odnímaním dieťaťa. Z uvedených dôvodov súd vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný a zastavil ho.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podala matka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Rozhodnutie označila na nesprávne, arbitrárne a teda nezákonné. Domáhala sa zrušenia uznesenia okresného súdu a nariadenia výkonu rozhodnutia neodkladného opatrenia, alternatívne navrhla zmeniť rozhodnutie a uložiť povinnému poriadkovú pokutu, a to za každé porušenie povinnosti vyplývajúcej z uznesenia krajského súdu. Matka poukázala na to, že súčasne s podaným návrhom na výkon rozhodnutia na Okresný súd Lučenec dávala podnety aj na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, kde kolízna opatrovníčka predvolávala povinného, ktorý bol opakovane oboznámený s dôsledkami nedodržania uznesenia. Z týchto stretnutí boli spísané úradné záznamy, ktoré matke úrad k nahliadnutiu neposkytne, pretože povinný Q. T. toto zakázal. Matka sa domnieva, že aj z tohto konania je zrejmé, že sa otec niečoho bojí, resp. uvádza informácie, ktoré nie sú v súlade so skutkovým stavom. Okrem podaných návrhov na výkon rozhodnutia matka súčasne podávala viacero trestných oznámení prostredníctvom prokuratúry Zvolen na povinného z dôvodu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia za viacnásobné nerešpektovanie uznesenia Okresného súdu Lučenec potvrdené Krajským súdom Banská Bystrica, konkrétne neodovzdanie syna P. v určenom termíne. Z výsluchu maloletého P. dospela k názoru, že výpoveď syna je ovplyvnená otcom, ktorý ho dlhodobo sýti klamstvami a manipuluje s ním. Z výsluchu otca Q. T. zasa vyplynulo jeho protiprávne konanie, keď si bez jej vedomia a súhlasu vyhotovoval o nej obrazový a zvukový záznam, tento ďalej šíril. Ako súčasť svojej výpovede doložil nahrávky z troch odovzdávaní syna P., čím svoje protiprávne konanie preukázal. Matka tvrdí, že maloletý P. nebol na styk s matkou riadne pripravený a to po fyzickej ani po duševnej stránke. Otáznym tiež bolo, či má zbalené potrebné veci, pretože otec ich matke neodovzdal. Z výsluchu otca tiež vyplýva, že synovi dohovára, aby šiel aspoň občas, aby na otca nepodávala trestné oznámenia. Tým otec emočne zaťažuje syna svojím konaním, zaťažuje ho konfliktom s matkou, ktoré produkuje proti nej a nie je schopný veci racionálne a inteligentne riešiť. Ďalej poukazuje na to, že maloletý bol vypočúvaný na OR PZ bez jej vedomia a súhlasu a o tejto skutočnosti ani nemala vedomosť. Popisuje situáciu dňa 13. 12. 2019, kedy prišla prevziať P. od otca a tento jej fyzicky bránil v kontakte s maloletým P.. Uviedla, že volala aj na tiesňovú linku 158, pričom jej príslušníčka PZ chcela vyslať hliadku na zdokumentovanie veci, matka však na tom netrvala. Bolo jej odporúčané ísť na OO PZ podať oznámenie, nakoľko však policajti boli vyťažení, oznámila jednému príslušníkovi, že toto podá prostredníctvom prokuratúry v mieste trvalého bydliska. Bola poučená o tom, že toto môže podať na ktoromkoľvek území SR. V priebehu konania bol otec poučený o možných následkoch bezdôvodného nepodrobenia sa rozhodnutia, toto vzal na vedomie a opakovane zdôrazňoval, že styku matky s dieťaťom nebráni a na styk ho pripravuje, na matku pred dieťaťom nenadáva, nevyjadruje sa na ňu hanlivo a nevedie dieťa k tomu, aby matku nemalo rado. V súvislosti s tým matka uvádza, že otec dlhodobo produkuje rôzne klamstvá a hrubo zavádza aj súd. Poukazuje na prípad, keď pri odovzdávaní P. matku nazval hanlivým hrubým spôsobom.

3. V ďalšom matka poukázala na niektoré závery znaleckého posudku (týkajúce sa maloletého P. a otca) č. 8/2019 s tým, že považuje za dôležité, aby sa súd dôsledne oboznámil s psychologickým vyšetrením

dieťaťa. Na zváženie dala, aby súd opätovne podrobil otca skúmaniu duševného stavu psychologickým aj psychiatrickým vyšetrením vzhľadom na jeho primitívne správanie a agresivitu.

4. Nesúhlasí tiež s názorom súdu, že otec dodržiava povinnosť informovať matku o synovi, neinformuje ju totiž o priebežných hodnoteniach, namiesto toho tvrdí, že si matka vynucuje informácie, ktoré má k dispozícii. Nechce pochopiť, ako fungujú, resp. ako nevyužívajú v základnej škole internetovú žiacku knižku, pracujú s papierovou žiackou knižkou a na podávanie informácií používajú slovník, kde sa informácie zapisujú. Neinformoval ju o rodičovských združeníach, napriek tomu, že sa týchto matka nezúčastnila. Informácie o zdravotnom stave a lekárskech kontrolách ponecháva na úsudok súdu. Má za to, že vyjadrenia napísala jeho kamarátka Q.. P. K., ktorá mu v minulosti písala vyjadrenia ako bývalá advokátka a podľa vyjadrení P. navádzala proti nej a vedome o jej osobe v niekoľkých súdnych konaniach klamala, resp. hrubo zavádzala súd. Matka vyjadrila názor, že kým bude P. pod vplyvom „nevhodného, primitívneho, agresívneho a vulgárneho správania“ svojho otca a v jeho výchovnom prostredí, je naivné dúfať v zmenu v jeho správaní. Už viac, než rok (17 mesiacov) sa P. nestretol ani s matkou, ani so svojou starkou a ďalšími príbuznými z matkinej strany. Matka sa nestotožňuje so zistením súdu prvej inštancie, že za daného stavu, vzhľadom na odmietavý postoj dieťaťa k matke, nie je možné rozhodnutie vykonať a že finančný postih môže skôr vyvolať negatívnu reakciu a nerieši vzťah dieťaťa k matke. Matka vyjadruje názor, že finančný postih je motiváciou pre povinného vzhľadom na preukázané psychologické vyšetrenie povinného aj maloletého dieťaťa a pokiaľ sa súd obáva vyvolania negatívnej reakcie dieťaťa, matka konštatuje, že aj negatívna motivácia je motiváciou a až po opakovanej ukladanej motivácii povinnému bude možné dospieť k záveru, či povinný emočne zaťažoval dieťa, ktoré sa správa voči nemu protektívne. Matka vyjadrila presvedčenie, že návrh na výkon rozhodnutia je nutný a v najlepšom záujme maloletého P.. Poukázala na niektoré súdne rozhodnutia, ktoré riešia právo styku dieťaťa s rodičom, ktorému nie je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, majú za to, že súd môže nariadiť nútený výkon rozhodnutia tak, že v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zabezpečí odňatie dieťaťa tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť. Poukazuje na základný znak právneho štátu, ktorým je vynúiteľnosť práva. V zmysle príslušných ustanovení Civilného mimosporového poriadku je oprávnený z právoplatného rozhodnutia, ktorému povinný z tohto rozhodnutia neplní povinnosť uloženú mu súdnym rozhodnutím, podať na súd návrh na výkon rozhodnutia prostredníctvom súdu. Navrhuje, aby súd nariadil výkon rozhodnutia - neodkladného opatrenia, alebo aby uložil povinnému poriadkovú pokutu za každé porušenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia, prípadne navrhuje vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu oprávnenej najprv poukázal na skutočnosť, že samotné konanie vo veci určenia osobnej starostlivosti jedného z rodičov voči maloletému synovi, určenie styku druhého rodiča s dieťaťom a stanovenie výšky vyživovacej povinnosti trvá už 4 roky. Uviedol, že pôvodne súhlasil so zverením syna do starostlivosti matky a súhlasil aj s matkou navrhovanou úpravou styku. K dohode nedošlo ohľadne výšky výživného, kedy požiadavky matky vysoko presahovali potreby maloletého a možnosti otca. Vývojom situácie sa matka zamerala na snahu privodiť mu akékoľvek trestné stíhanie, čo sa premietlo do niekoľkých trestných oznámení na políciu, prokuratúru, za čokoľvek. Ani jedno z jej podaní nebolo preukázané ako dôvodné. Následkom toho bolo, že sa matka o syna prestala takmer úplne starať. Bránila synovi stretávať sa s otcom a izolovala ho od celej jeho rodiny. Výsledkom tohto správania je aktuálny dlhodobý postoj maloletého, ktorý si vybudoval práve v dôsledku traumatizujúcich zážitkov v období, kedy bol v osobnej starostlivosti matky. V dôsledku takéhoto správania sa matky bol nútený požiadať o vydanie neodkladného opatrenia na zverenie maloletého do svojej osobnej starostlivosti a podľa jeho názoru maloletý P. v súčasnej rodine otca zažíva pocit bezpečia. Matke opakovane vysvetľoval, že jej prístup k synovi mu viac ubližuje ako pomáha, ona však napriek tomu prístup nezmenila a zintenzívnila frekvenciu podávania trestných oznámení na jeho osobu, podávala podnety na inšpekciu Ministerstva vnútra, ktorá musela opakovane prešetrovať jej neopodstatnené podnety voči príslušníkom OO PZ vo Fiľakove a nikdy nebolo zistené pochybenie v konaní polície. Maloletý P. sa opakovane vyjadril, že nechce s matkou tráviť čas, takto sa vyjadril pred pracovníkmi PPOD v Lučenci, kuratela Lučenec, pre políciou vo Fiľakove na výsluchu, pred kriminálnou políciou v Lučenci. Pokiaľ matka má úprimný záujem o stretávanie sa so synom, mala by byť ochotná vnímať jeho základné potreby a začať budovať opätovne dôveru vo vzájomnom vzťahu. Tvrdí, že on dieťa vždy na stretnutie pripravil, a to nielen zbalil mu potrebné veci, ale pripravil ho aj psychicky. Matka po svojom príchode vždy vytvorila atmosféru plnú vyhrážok a výčitiek. Žiadnu dohodu nie je ochotná akceptovať a podľa otca maloletý P. nemá možnosť vidieť nejaký jej skutočný záujem o jeho osobu.

6. K samotnému odvolaniu uviedol, že sa nestotožňuje s okolnosťami uvádzanými matkou, a už vôbec nie vo vzťahu k vytrhnutým častiam popisovaného znaleckého posudku. Pokiaľ ide odcitovanú judikatúru, nemožno ju na tento prípad aplikovať pre odlišné skutkové a aj právne okolnosti. Pokiaľ by sa mal vyjadriť k 17-tim stranám odvolania, konkrétne ku každej nepravde, polopravde, fabulácii, prípadne inej okolnosti uvádzanej oprávnenou, vyjadrenie spolu s dôkazmi (najmä uzneseniami o odmietnutí trestných oznámení matky, a to aj vo vzťahu k mareniu výkonu úradného rozhodnutia) by presiahlo rozsah odvolania. Rozhodnutie okresného súdu považuje za správne a zákonné, navrhuje ho preto potvrdiť. K vyjadreniu doložil oznámenie matky k veci vedenej Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 6P/58/2016 zo dňa 23. 12. 2019, kde matka oznamuje súdu, že v dôsledku všetkých okolností vo veci úpravy práv a povinností k maloletému P. T. počnúc dňom 27. 12. 2019 odmieta chodiť preberať syna P. v termínoch určených Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 15CoP/2/2019. Je jej to ľúto, ale „skutočnosť je taká, keď ani súdy, polícia, kuratela nevedia povinného prinútiť rešpektovať právoplatný rozsudok súdu“. Zároveň oznámila súdu, že má podozrenie na psychické týranie maloletého P. jeho otcom Q. T., ktorému je dieťa zverené do starostlivosti.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP v medziach daných ust. § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (zákon č. 161/2015 Z. z. - ďalej „CMP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd zároveň konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

9. Súd prvej inštancie vyhlásil výkon rozhodnutia - neodkladného opatrenia o úpravu styku matky s maloletým dieťaťom za neprípustný a zastavil ho po zistení, že dôvod, pre ktorý sa neuskutočňuje nariadené neodkladné opatrenie, nespočíva v neplnení povinnosti na strane povinného rodiča - otca maloletého dieťaťa, nebolo zistené, že by otec bránil maloletému stretávať sa s matkou; dôvod tkvie v skutočnosti, že maloletý odmieta určený styk s matkou, čo maloletý aj viackrát ústne prezentoval a vysvetlil svoje dôvody.

10. Za takejto situácie, keď súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že povinný (otec) styku matky s maloletým dieťaťom nebráni, že dieťa je spravidla na styk s matkou fyzicky pripravené, avšak odmieta s matkou odísť, pričom v čase pred očakávaným stretnutím sa uňho podľa tvrdenia otca prejavujú bolesti brucha a zvracanie, násilné nútenie dieťaťa na pobyt u matky, nemožno považovať za riešenie vhodné a prospešné pre dieťa a pre vzťah dieťaťa k matke. Vzhľadom na odmietavý postoj maloletého k matke pri rešpektovaní jeho názoru v súčasnosti nemožno nariadené rozhodnutie vykonať. Správne preto súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 390 písm. c/ CMP vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať, a preto výkon rozhodnutia zastavil.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci výkonu rozhodnutia postupoval dôsledne podľa vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých tak, ako to vysvetlil v odôvodnení napadnutého uznesenia v odsekoch 2 až 9, keď tieto uvádzané zistenia vyplývajú z obsahu spisu.

12. Odvolací súd nespochybňuje (rovnako ako ani súd prvej inštancie) právo dieťaťa vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa (článok 9 ods. 2), Ústavy Slovenskej republiky (článok 41 ods. 4), ktoré je oddelené od jedného alebo oboch rodičov, udržiavať pravidelne osobný kontakt s oboma rodičmi, okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sú premietnuté do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovanne konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov (Gorgulu v. Nemecko - aplikácia č. 74969/01), resp. že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejaviť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (Hansenová v. Turecko, aplikácia č. 36141/97). Všetky konania týkajúce sa maloletého dieťaťa sledujú predovšetkým čo najlepší záujem dieťaťa. Zároveň však v zmysle princípov vyjadrených v Dohovore o právach dieťaťa je vylúčené, aby

ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu povinnosti všetkými prostriedkami (viaceré nálezy Ústavného súdu Českej republiky - napr. II. ÚS 3489/15, II. ÚS 2943/14, I. ÚS 2482/13, III. ÚS 3462/14).

13. Pokiaľ teda okresný súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že výkon rozhodnutia je neprípustný z dôvodu, že maloletý styk s matkou odmieta, odmieta s matkou odísť, ostať u nej resp. aspoň na kratšiu dobu, nie je vhodné, ani prípustné dieťa k tomuto stretnutiu prinútiť.

14. Pokiaľ povinný rodič nemôže plniť povinnosť stanovenú súdom z dôvodu negatívneho postoja maloletého a v konaní nebolo preukázané, že by príčinou negatívneho postoja dieťaťa bolo správanie, či úmyselné ovplyvňovanie zo strany povinného otca, je použitie donucovacích opatrení kontraproduktívne a mohlo by viesť ešte k ďalšiemu zhoršeniu vzťahov medzi maloletým a jeho matkou (pozri napr. rozhodnutie ES ĽP Kapr proti Českej republike, Zavřel proti Českej republike, Pedovič proti Českej republike).

15. Pokiaľ ide o návrh matky riešiť situáciu - neplnenie nariadeného neodkladného výkonu, ukladaním pokút a ďalších finančných postihov povinnému rodičovi, ani takýto postup nemožno považovať za vhodný pre budovanie vzťahu matky s maloletým a pre dosiahnutie účelu, ktorý sledovalo nariadené neodkladné opatrenie súdu; správne súd prvej inštancie poukázal na to, že takýto spôsob výkonu rozhodnutia vyvolá skôr negatívnu reakciu a rozhodne nerieši vzťah dieťaťa k matke.

16. Zo všetkých uvedených dôvodov preto odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný a zastavil ho, bolo vecne správne a zohľadňovalo prvoradá záujem maloletého dieťaťa.

17. Odvolací súd na okraj uvádza, že súd prvej inštancie bude ešte konať vo veci samej, ktorou je zverenie maloletého do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, úprava styku s druhým rodičom a úprava výživného. V uvedenom konaní bude priestor aj pre ďalšie dokazovanie a hľadanie spôsobu, akým bude možné docieľiť, aby maloletý nestratil kontakt s matkou, ale aby nadviazal na predchádzajúce skúsenosti, ktoré neboli len negatívne (ako vyplýva z vykonaného znaleckého dokazovania, maloletý v čase z tohto šetrenia matku celkom neodmietal - odmietal ju len na verbálnej úrovni). Vzhľadom na zrejmy negatívny vzťah rodičov maloletého bude vhodné zvážiť aj prípadné uloženie psychologického poradenstva rodičom a maloletému, to však už je v kompetencii súdu prvej inštancie, ktorý bude rozhodovať vo veci samej.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov, vychádzajúc z ust. § 52 CMP.

19. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).